

Několik scén ze života svatého Mikuláše

Scéna 1

Vypravěč: Rodiče byli bohatí a jeho otec byl skrblík. Z dochovaných textů o svatém Mikuláši vysvítá, že byl odmalička velmi štědrý. Mikuláš občas neváhal vzít něco z otcova majetku a rozdat to chudým. Rodiče mu ale brzy zemřeli a Mikuláš zdědil veškerý majetek. Nemyslel jen na sebe, ale rozdával almužny chudým a nemocným. Nepřál si ale, aby ti, které obdaroval, věděli, kdo je. V tehdejší době nebylo výjimkou, že když rodiče měli nějaký dluh, vzali jim dítě do zástavy a když rodiče nezaplatili, dítě bylo prodáno na otročím trhu. Mikuláš často buď položil váček s penězi na výkupné za okno (dnešní punčocha), zabušil a zmizel, a nebo položil dar do střevíců. O tom je také naše první scénka.

Děti sedí na scéně. Otec přichází na scénu. Děti radostně vstávají a vítají se s otcem.

Otec: Děti moje, jsem rád, že jsem zase s vámi.

Děti: Tatínku, pracoval jsi na poli?

Otec: Ano, až do soumraku. Máte taky hlad?

Děti: Máme.

Otec: Adámku, běž do spíže a dones něco k jídlu. Najíme se.

Nejmladší dítě odchází mimo scénu.

Otec: Podařilo se vám najít nějakou práci?

Děti: Nepodařilo, zkoušeli jsme obcházet stavení, ale nikdo nepotřebuje pomoc. Nemají peníze na mzdu.

Nejmladší dítě se vrací a nese kůrky chleba.

Nejmladší dítě: Máme už jen kůrky chleba.

Otec: Nic jiného tam opravdu není?

Nejmladší dítě: Ne.

Otec: Nevadí, hlavně, že jsme spolu. Jezme.

Uprostřed jídla se ozve klepání na dveře. Otec otevře a ve dveřích se objeví výběrčí dluhů.

Výběrčí dluhů: Jestli do zítřka do poledne nezaplatíš zbytek dluhu, odvedeme Tvého nejstaršího syna a prodáme ho do otroctví.

Otec: Smilujte se! Dejte nám ještě alespoň týden.

Výběrčí dluhů: Ne. Nezapoměň, zítra v poledne se vrátím.

Výběrčí odchází mimo scénu.

Děti: Tatínku, co budeme dělat?

Otec: Zítra ráno zkusíme obejít sousedy. Třeba se stane zázrak a někdo nám půjčí. Pojdme teď spát. Už je pozdě.

Všichni uléhají. Mikuláš se přikrade k oknu a hodí na něj měšec s penězi. Otec s děti se probouzí.

Otec: Co to bylo? Vždyť ještě není poledne! Děti, pojďme se podívát, co to bylo.

Jdou se podívat k oknu a najdou měšec s penězi.

Děti: Podívej tatínku, měšec s penězi.

Otec: Jsme zachráněni! Sláva! Děti, běžte se rychle podívat, kdo nám ten měšec daroval.

Dívají se z okna.

Děti: Nikoho nevidíme.

Otec: Díky, neznámý dobrodinče!

Otec s dětmi se radují a odcházejí ze scény.

Scéna 2

Vypravěč: Mikuláš byl brzy odhalen, ale nechtěl, aby mu lidi kdovíjak dávali najevo svou vděčnost, a tak aby se vyhnul chvále, rozhodl se odcestovat. Odešel do Palestiny – tam, kde kdysi žil i Pán ježíš Kristus. Na svých cestách se dostal také do města Myra.

Mikuláš: Nemůžu se na to dívat. Lidé tady umírají hladem. Děti nemají ani kousek chleba. Bože proč nám nepomůžeš, proč něco neuděláš? Proč něco neuděláš? Proč něco neuděláš ... ? Co? že chceš něco udělat, ale skrze mně? Ale co? ...? Už vím! ... Půjdu do přístavu, tam dnes kotví loď našeho císaře, která převáží pšenici. Požádám o trochu pšenice pro lidi našeho města! Jestli je to Pane Bože to, co chceš udělat, pak nám jistě pšenici dají!

Mikuláš přichází do přístavu a volá na kapitána lodí.

Mikuláš: Buď zdrav kapitáne císařského loďstva!

Kapitán lodí: Buď zdráv, Mikuláši!

Mikuláš: Přicházím tě prosit o pomoc. Vidíš kolik lidí v tomto městě hladoví? Pomoz a dej nám 100 měřic pšenice, Bůh mě za tebou posílá a tvou ztrátu nahradí!

Kapitán lodí: Mikuláši, Mikuláši – to nemohu! Vždyť je to pšenice samotného pana císaře! Mohl bych přijít nejen o práci, ale i o život, kdyby se to císař dozvěděl! To po mě nechtej!

Mikuláš: Podívej se kolem sebe! Vidíš kolik lidí tu hladoví. Kolik lidí umírá hladově a trpí bídou? Prosím, prosím slituj se! Vím, že pšenici musíš dovézt v pořádku, vím, že patří císaři.

Ale je-li to vůle Boží: pak ti přidá tam, kde druhému něco dáš! Slituj se a dej tomuto městu pšenici, aby přežilo nejhorší období hladu. Prosím!

Kapitán lodi: Mikuláši, nevím, jak toto dopadne, ale máš pravdu, měli bychom jim dát pšenici, aby netrpěli hladem ... Hej námořníci, pojďte, vyložíme 100 měřic pšenice!

Námořníci vykládají pšenici. Mikuláš rozdává pšenici lidem. V jednom z pytlů je pytlík se zrním a Mikuláš ho odsypádá dětem.

Mikuláš: Pojďme poděkovat!

Obecenstvo: Děkujeme !!!

Vypravěč: Když potom vykládali pytle na císařově dvoře, ke svému údivu zjistili, že nechyběl ani jeden pytelník. To byl zázrak! A tak na obrazech, které o tomto příběhu vyprávějí, vidíme anděly, jak doplňují chybějící obilí zpátky do lodi.

Scéna 3

Vypravěč: A tak Mikuláš žil dál ve městě Myra. Jednou přišla doba, kdy lidé v tomto městě hledali pro jejich společenství nového biskupa. Sešel se biskupský sněm a jeho členové rozhodovali o tom, kdo bude novým biskupem. Ale vybrat nového biskupa nebylo vůbec jednoduché. Zkusíme si představit, jak to na takovém sněmu kdysi vypadalo.

Biskupové vcházejí na scénu a sedají si.

Předsedající biskup: Vážení biskupové, kolegové, našim úkolem je dnes zvolit nového biskupa pro toto město. Je to úkol nelehký. Máte nějaké návrhy?

Biskup Ondra: Já navrhují Kleofáše IV., jsem přesvědčen o jeho věrnosti!

Předsedající biskup: No to je dobrý návrh! Kleofáš IV. je dobrým služebníkem Páně a jistě by své úkoly plnit svědomitě!

Biskup Adam: Já bych nesouhlasil a navrhoval bych velmi rozhodně Donácia II., je moudrý a učený!

Předsedající biskup: Ano ano, i to je pravda, Donácia všichni známe jako znamenitého učitele.

Biskup Eliška: Zásadně nesouhlasím! Důležité nejsou znalosti, ale život. Jjak jedná s lidmi, jak se chová, jak je obětavý ...! Já bych volil raději někoho staršího, kdo má více zkušeností!

Biskupové mezi sebou pantomimicky diskutují.

Vypravěč: Zkusme si to představit jak to na tomto sněmu kdysi vypadalo: každý z nás může zkoušet také navrhnut jedno jméno: Biskupem by se měl stát A tento návrh může třikrát za sebou zopakovat! Tak takhle to tam vypadalo.

Předsedající biskup: Tiše! Máme jiný návrh. Ten, kdo zítra jako první přijde do kostela, ten se stane biskupem.

Biskupové odcházejí ze scény.

Scéna 4

Vypravěč: Druhého dne ráno se Mikuláš vypravil do kostela, aby se pomodlil.

Mikuláš přichází do kostela a poklekne k modlitbě. Zpoza scény vykouknou biskupové a významně si ukazují na Mikuláše. Potom vejdou dovnitř a obstoupí Mikuláše ze zadu (aby na Mikuláše vidělo publikum).

Přededající biskup: Mikuláši, včera jsme se rozhodli, že ten, kdo první dně ráno přijde do kostela, tak se stane biskupem tohoto města. A to jsi ty!

Mikuláš: Cože? Já, Mikuláš, vždyť jsem obyčejný člověk. Přišel jsem se jen pomodlit ke svému Bohu. Já bych měl být vaším biskupem?

Předsedající biskup: Ano, ty! Jsi ochotný přijmout tuto službu?

Mikuláš: Ano.

Předsedající biskup: Milý Mikuláši, jmenuji tě biskupem pro toto město – dělej svou službu poctivě a věrně, abys dělal čest svému Bohu a dobré sloužil těmto lidem.

Biskupové pak obstoupí Mikuláše tak, aby publikum na něj nevidělo a Mikuláš se převlékne do mikulášského kostýmu. Potom se biskupové rozestoupí a Mikuláš projde mezi dětmi.